

Žprava vovuzi

SV. VÁCLAV, vévoda české země.

SV. VÁCLAV PATRON ČESKÉ ZEMĚ
S. WENCESLAI PATRONI R. BOEMIE
S. Václava TF. d. Calceatarii Schuyfieri. nov. Pragae

Nejslavnější světec českého národa, syn českého knížete Vratislava z Přemyslova rodu a jeho manželky Drahomíry. Narodil se r. 907 ve Stochově. Klavní vliv na jeho výchovu měla babička sv. Ludmila. Světice vychovala světce.

Již od útlého věku se mu dostávalo vzdělání. Nejdříve se učil slovanskému písmu pod vedením domácího kněze sv. Ludmily. Dalšího latinského vzdělání se mu dostalo v latinské škole na hradišti na Budči. Prospíval i vzorným životem. Od mládí měl zálibu ve skutcích

křesťanského milosrdenství. Obdarovával chudé, ujímal se sirotků, podporoval duchovenstvo. Byl laskavý ke všem lidem.

Po smrti svého otce /921/ byl jako nejstarší syn dědičným právem povolán za panovníka. Protože byl nezletilý, vládla za něho ovdovělá matka Drahomíra. Za její vlády se projevil neblahé vlivy ještě silného pohanství. Někteří vladykové těžce nesli zálibu mladistvého knížete v náboženském životě a chtěli se osamostatnit, zbavit závislosti na knížeti. Neostýchali se volat do země cizí vojska, aby pokořili rod Přemyslovců a rozbili jednotu vlasti. Za těchto vnitřních rozbrojů a zmatků se ujal sv. Václav roku 925 vlády. Jeho knížectví bylo téměř na pokraji záhuby. Bylo nebezpečí, že se stane časem kořistí sousedů. Čechům hrozil též osud, jímž byly jinde vyhubeny slovanské nesyvné kmény. Svatý Václav se od počátku osvědčoval jako moudrý, obezřelý a rázný vládce. Přes úklady některých lechů a opětovné pokusy o převrat v zemi, ubránil jednotu země i knížecí moc. Vytýká se mu, že nebojoval s mocnými sousedy Němci. Avšak obezřetným jednáním - uzavřením míru - si uvolnil síly proti domácím protivníkům a v pokojném soužití s nejbližším křesťanským kulturním západem upevnil v zemi nutnou církevní organizaci. Všechny své snahy soustřeďoval na dokonalé pokřesťanštění své země. Bylo velikým Božím darem, že v dobách, kdy si mocní sousedé násilně podmaňovali slovanské národy pod záminkou upevnění křesťanství, stál v čele české země kníže - světec, který

křesťanství nadšeně šířil a upevňoval. Tím položil základy i naší národní svébytnosti.

Stavěl chrámy a školy a povolával k nim kněze a učitele. Proslavil se zbudováním chrámu sv. Víta na pražském hradě. Snažil se, aby křesťanské zásady vnikly do soudnictví a prováděl sociální reformy zejména ve prospěch nesvobodných a otroků, ukořistěných ve válkách. Stáral se o chudinu, především o sirotky a vdovy. Při setkání s lechy a lidmi jednal přívětivě a mírně. Využíval každé příležitosti, aby svým poddaným vštěpoval křesťanské zásady. Míval zvyk navštěvovat hrady o výroční slavnosti posvěcení jejich chrámů.

Při takové návštěvě hradu v Boleslavi, o výročí posvěcení chrámu sv. Kosmy a Damiána, byl zavražděn zradou vlastního bratra Boleslava, který se spojil s velmoži, protivícími se křesťanskému řádu. Padl proboden u dveří chrámu, do něhož se ubíral časně ráno na mši svatou. Ještě v posledních chvílích života odpustil bratru - útočníkovi. Zemřel jako mučedník 28. září 929. Byl pochován nejprve v chrámu sv. Kosmy a Damiána v Boleslavi a 4. března 932 bylo jeho tělo slavně přeneseno na pražský hrad do chrámu sv. Víta. - Český lid uctíval knížete Václava hned po jeho smrti jako světce a mučedníka. Svatý Václav byl prohlášen za svatého / kanonizován / velmi záhy. Snad prvním biskupem pražským Dětmarem /973 - 982 / nebo jeho nástupcem sv. Vojtěchem /982 - 997/.

FARNÍ CHARITA V KATOVICÍCH

Dne 9. března 1995 byla v Katovicích zřizovacím dekretem biskupa českobudějovického zahájena činnost Farní charity. Na řízení se podílejí sestry paní Čapková, Kalčíková a Veselá. V charitní radě jsou zastupci obcí Katovice, Volenice, Kraselov, Hodějov, Střelské Hoštice, Krty, Mnichov a Dražejov.

Farní charita se podílí na úkolech Diecézní charity se sídlem v Českých Budějovicích. Jsou pořádány sbírky potravin a šatstva pro Čechensko, pro trpící v zemích bývalé Jugoslavie, sbírky pro běžence a pod.

Farní charita má sídlo v Katovicích na faře. Návštěvní den pro veřejnost je určen čtvrtek od 15,00 hodin. V případě potřeby se mohou občané obrátit kdykoliv na členky řídicího centra. Do své péče zahrnuje charita všechny potřebné lidi bez rozdílu vyznání.

Činnost FCH vychází z možností samotného sdružení. Zatím nemáme žádné finanční prostředky ani odborné síly pro pečovatelskou činnost. Prostřednictvím charity nabídl pan farář možnost setkávat se s ne-

nemocnými a staršími lidmi buď na faře nebo u nich doma. Chce posloužit duchovními pohovory a zejména možností přijmout svátost smíření /sv. zpověď/ a sv. přijímání. Tote lze domluvit přes členky FCH, nebo na čísle telefonu 99326.

Z našich skromných možností jsme se zaměřili zatím na oblast kulturně duchovní. Byl např. uspořádán koncert duchovní hudby, zájezd na Svatou Horu, na Lomec u Vodňan, do Plzně s návštěvou meditativní zahrady a účastnili jsme se diecézní poutě v Č. Budějovicích. Byla uspořádána sbírka na kulturní vystoupení postižených dětí ve Strakoncích SALVE CHARITAS. Snažíme se umožnit lidem z malých obcí styk s duchovním a kulturním životem při poutních a kulturních výletech tím, že pro ně zajíždíme i do odlehlejších vesniček.

Začínáme budovat šatník pro potřebné ve Volenicích a v Mnichově.

Rádi bychom naši činnost rozšířili na pečovatelskou a poradenskou službu, ale to závisí na získávání finančních prostředků a objektu či místnosti. Pro představu uvedu příklad činnosti jiných FCH : pečovatelská služba, hlídání dětí, doučování dětí, zajišťování doprovodu k lékaři, zajišťování léků, odvoz do kostela, pomoc bezradným při úředních jednáních, psychologická poradna, vyhledávání potřebných lidí, pomoc při zajišťování křesťanských táborů, spolupráce s domovy důchodců...

Některé FCH získaly darem od občanů vhodné objekty, ve kterých vybudovaly azylové domy, domy pokojného stáří... To by bylo v budoucnu i naše největší přání vybudovat tzv. DOMOVINKU, kde by přes den byli zaopatřeni starší lidé, kteří by se k večeru vraceli domů a žili ve svých rodinách. Je to taková školka pro dědečky a babičky. Možná, že i tento sen se jednou stane skutečností.

Farní charita ráda přijme pro svoji činnost jakýkoliv movitý i nemovitý dar.

-vá-

POZVÁNKA PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Pro dívky od 6 let do 14 let se koná na faře v Katovicích každý druhý pátek v měsíci setkání v 17,00 hodin. Děti jsou pod duchovním vedením, setkávají se se základními morálními principy /Desaterem/, hrají různé hry s estetickým zaměřením.

Pro mládež je od 17. září každou druhou neděli setkání v 15,00 hodin na faře v Katovicích.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

V hodinách náboženství se děti naučí základním křesťanským pravidlům, jak prožívat svůj život s Bohem a ve vztahu k bližnímu.

Vyučovat se bude v Základní škole v Katovicích každé úterý

11,15 - 12,00

12,05 - 12,50

12,55 - 13,40

13,45 - 14,30

Pokud bude zájem, lze učit náboženství i od 15,00 hodin. Jestliže se žák nemůže z vážných důvodů přihlásit na náboženství ve škole, může se přihlásit na faře. Výuku mohou navštěvovat děti od 6 let. Lze přihlásit i děti nepokřtěné.

PŘÍPRAVY

Před každým důležitým krokem v životě katolického křesťana by měla předcházet uvědomělá příprava na svaté svátosti. Např. u snoubenců zodpovědný přístup ke svátosti manželství ve formě rozhovorů s knězem. - Rovněž rodiče, kteří žádají o křest dítěte by si měli být vědomi, co od nich, jakožto bezprostředních vychovatelů, církve požaduje. Církvi velice na tom záleží, aby z pokřtěných pod vedením věřících rodičů a duchovního správce vyrůstali uvědomělí křesťané, připravení i pro důstojný život v ateistické společnosti.

Přípravu na svátost manželství nutno zajistit dva měsíce před termínem svatby.

Přípravu na křest dětí i dospělých lze přihlásit rovněž na faře.

Od října bude probíhat každý pátek na faře v Katovicích od 17,00 hodin příprava dětí i dospělých na svátost smíření a první svaté přijímání. Mohou přijít všichni, kteří mají zájem o vysvětlení smyslu svátostí. Duchovní správce přivítá i takové, kteří sice chodí na mši svatou, ale dlouho nebyli u svátosti smíření.

M Š E S V A T Ě

Katovice	neděle	11,00 hod.	
	pondělí	17,00 hod.	
	úterý	17,00 hod.	
	středa	16,00 hod.	
	čtvrtek	17,00 hod.	
	pátek	16,00 hod.	
	sobota	17,00 hod.	s nedělní platností

Volence	neděle	8,00 hod.
	čtvrtek	14,00 hod.
Střelské		
Hořtice	neděle	9,30 hod.
	pátek	13,30 hod.
Kraselov	sobota	15,30 hod. s nedělní platností
Hodějov	sobota	14,30 hod. s nedělní platností

Také 30. září bude mše sv. v Kozlově v 14,30 hod.

VÝZNAM MODLITBY SVATÉHO RŮŽENCE

Celý měsíc říjen je zasvěcen zvláštním způsobem modlitbě svatého růžence. Je proto jistě vhodné zamyslet se nad významem této modlitby a nad její potřebou v dnešní době.

V křesťanském starověku bývalo zvykem, že se věřící několikrát během dne modlili určitými pevně stanovenými formulemi. Aby věděli, kolikrát se je už pomodlili, odpočítávali je kamínky anebo zrníčky. Tento způsob užívali např. egyptští poustevníci. Obyčej přetrvával dlouho, i když jeho náplň se změnila. V 9. století se např. modlili 50, 100 nebo 150 Otčenášů, později totéž množství modlitby Zdrávas Maria.

Bylo to období rozvoje řeholního života. Do klášterů přicházeli nejen vzdělaní věřící, ale rovněž lidé zcela prostí. I oni chtěli sloužit Bohu svým zasvěceným životem, i oni chtěli pracovat ke cti a slávě Boží podle svých možností. Vzdělaní, kteří uměli číst, vzdávali Bohu chválu zpěvem modlitby hodin - breviáře. Ti, kteří neměli patřičné vzdělání, nahrazovali žalmy a čtení určitým počtem modliteb, jejichž množství odpočítávali pomocí perel na provázku. Záhy se k pevně stanovenému počtu modliteb přidalo rozjímání o tajemství života Pána Ježíše a Panny Marie. A zde vlastně máme počátek modlitby růžence, o jejíž rozšíření se zasloužil především řád sv. Dominika. Dominikáni získávali stále více nadšených věřících pro tuto prostou, snadnou, ale krásnou modlitbu.

Tu snahu podporoval i Svatý Stolec. Vždyť jakou jinou modlitbu mohl papež doporučit, kdykoliv bylo třeba mobilizovat v modlitbě celou církev? Ve chvílích, kdy Evropa čelila tureckému nebezpečí, sám papež Pius V. se chopil růžence a dal příklad celé církvi. A když křesťanská

flotila dobyla slavného vítězství u Lepanta 7. 10. 1571, byl tento úspěch připisován modlitbě sv. růžence. Z toho důvodu byl také zaveden i zvláštní svátek Panny Marie Růžencové. A v minulém století papež Lev XIII. zavedl měsíc říjen jako měsíc růžencový.

Přes staletí se tedy k nám dostala modlitba růžence. Stále na ní můžeme objevovat něco nového. Může být pro nás školou víry. Vždyť k nám promlouvá o největších tajemstvích naší víry: Zvěstování, Narození, Utrpení a Smrti Ježíšově, Zmrtvýchvstání aj. I ten nejprostší člověk se může doslova ponořit do těchto tajemství.

Růženec je také školou naděje v utrpení. Na Jasné hoře v Čenstochové uchovávají zvláštní růženec. Jeho zrnka jsou vyrobena z táborového chleba v koncentračním táboře Dachau. Nebyl i pro vězně tento růženec zvěstovatelem naděje v jejich bolestných tajemstvích utrpení? Růženec jim připomínal, že po Golgotě přijde zmrtvýchvstání.

V našich zemích bylo a ještě je zvykem modlit se sv. růženec před vystavenou Nejsvětější svátostí. Tento zvyk byl dokonce obdařen plnomocnými odpustky, kdo zároveň v ten den přijme svaté svátosti.

Tak tomu bude i celý říjen v našem katovickém kostele po mši sv. Může být něco vroucnějšího a důvěrnějšího, když se obrácíme skrze Pannu Marii k Pánu Ježíši? Matka Kristova se za nás přimlouvá; skrze ni jsou jakoby naše prosby k Pánu umocněny - a my její pomocnou ruku potřebujeme. Panně Marii na nás záleží, abychom se Božímu Synu neodcižili. Ostatně v tom smyslu vyznívají všechna její zjevení. Nabádá ke změně smýšlení: "Obraťte se! Modlete se sv. Růženec!"

Učiňme růženec pro sebe školou víry a naděje v rozličných životních situacích. V takových chvílích mnohokrát nevíme, čeho se chytit, kam se obrátit. Vezměme růženec a obraťme se k tajemstvím, o kterých promlouvá!

Občasník ZPRAVODAJ vydává Farní charita v Katovicích
Zpracoval P. Vendelín Šimeček